

Mál nr. 355/2017
M og
vátryggingafélagið V v. ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar A.

Árekstur bifreiða 11.1.2010. Líkamstjón. Orsakatengsl.

Gögn.

1. Málskot móttakið 7.11.2017 ásamt fylgiskjölum 1-15.
2. Bréf V dags. 21.11.2017.

Málsatvik.

M var ökumaður bifreiðar þegar A ók á bifreið M 11. janúar 2010. Í lögregluskýrslu segir M, að hann sé mjög aumur í vinstri hendi eftir áreksturinn. M leitaði til læknis á árinu 2016 vegna verkja í baki. M var vísað til bæklunarlæknis og í vottorði hans dags. 4.7.2017, segir, að M hafi ekki þekkt sögu um bakverki fyrir umferðarslysið 2010, hann hafi lent í hörðum árekstri og lýsi upphaflega einkennum frá úlnlið/handlegg, sem hafi gengið yfir. Þá segir í vottorði að M lýsi mjóbaksverkjum eða verkjum á mótum mjóbaks og brjósthryggjar, en skráningu þeirra einkenna frá þessum tíma sé ábótavant og M hafi í fyrstu ekki tengt þessi einkenni við slysið. M segir að einkenni frá mjóbaki hafi komið löngu eftir áreksturinn og vísar til þess að í fyrrnefndu vottorði komi fram að meiri líkur en minni á því að bakverkir þeir sem M glími við í dag séu vegna afleiðinga umferðarslyssins. V hafnar bótaskyldu og segir að ekki sé hægt að leggja til grundvallar að einkenni M frá mjóbaki verði rakin til umferðarslyss sem varð 11. janúar 2010 enda hafi M ekki verið greindur með mjóbakstögnun í upphafi. V vísar til dóms Hæstaréttar í máli nr. 21/2010 og segir ekki nægjanlegt til sönnunar á orsakatengslum milli atburðar og tjóns í líkamstjónamálum að hugsanlega geti verið um slík tengsl að ræða. V vísar til þess að sex ár líði frá því að slysið varð þar til M nefni einkenni frá mjóbaki. V telur líklegra að mjóbaksverkir M megi rekja til vinnu hans fremur en umferðarslyssins.

Álit.

M kvartaði fyrst undan verkjum í baki eða mjóbaki sex árum eftir tjónsatvik. Í læknisvottorði bæklunarlæknis dags. 4.7.2017 segist læknirinn telja að meiri líkur en minni séu á því, að bakverkir þeir sem M býr við frá mótum brjóst- og lendarhryggjar séu vegna afleiðinga umferðarslyss. Þessi umsögn læknisins gefa vísbendingu um að orsakatengsl kunni að vera á milli umferðarslyssins og þeirra verkja sem eru að hrjá M í dag. Hins vegar er ekki hægt, miðað við heildstæða skoðun á gögnum málsins, að leggja ofangreinda umsögn bæklunarlæknisins alfarið til grundvallar sem sönnun þess að mjóbaksverkirnir sem eru að hrjá M í dag stafi frá árekstrinum 11.1.2010 í ljósi þess að engin samtímagögn liggja fyrir um skráningu bakeinkenna á löngu tímabili eða önnur gögn sem styrkja þá ályktun læknisins. Fyrirliggjandi gögn sýna því ekki ótvírátt að orsakatengsl séu á milli þeirra verkja í mjóbaki sem eru að hrjá M í dag og umferðarslyssins 11.1.2010 og verður M að bera hallann af þeim sönnunarskortum. M á því ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V að svo stöddu.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum vegna líkamstjóns úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík 20.12.2017.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.